

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 270/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца „Беобанке“ а.д. у стечају из Београда, чији је стечајни управник Агенција за осигурање депозита, против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ... и „Бродоградилите Београд“ у стечају из Београда, чији је стечајни управник ББ, ради исељења, одлучујући о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2617/15 од 25.03.2016. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2617/15 од 25.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду П 4101/96 од 30.12.1999. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени АА да се са свим лицима и стварима исели из стана бр. ... у Улици ... број ... у ... и исти испражњен од лица и ствари преда тужиоцу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени Друштвено предузеће „Бродоградилите Београд“ да тужиоцу преда стан број ... у Улици ... број ... у ..., испражњен од лица и ствари. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба повучена према туженој ВВ. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2617/15 од 25.03.2016. године, жалба туженог АА је одбијена као неоснована, а пресуда Четвртог општинског суда у Београду П 4101/96 од 30.12.1999. године потврђена у ставу првом изреке и у ставу четвртом изреке у делу који се односи на туженог АА.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени АА је изјавио ревизију из свих законских разлога, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 395. ЗПП (погрешно означен члан 404. ЗПП).

Решењем РЗ 81/18 од 28.11.2012. године Апелациони суд у Београду је одлучио да ревизија туженог АА у поступку против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2617/15 од 25.03.2016. године није допуштена.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04... 111/09) која се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14) Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог АА недозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

Тужба у овој правној ствари је поднета 16.08.1996. године. Вредност спора није означена. У таквим случајевима се узима да се ради о вредности спора чија је вредност од 15.000,00 динара сходно члану 28. Закона о судским таксама.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић